

Leiðrétting á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/411/EB frá 28. apríl 2004 um fullnægjandi vernd persónuupplýsinga á Mön

(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins L 151 frá 30. apríl 2004)

Ákvörðun 2004/411/EB verði svohljóðandi:

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/14/26

frá 28. apríl 2004

um fullnægjandi vernd persónuupplýsinga á Mön (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 1556)

(2004/411/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um fjálsa miðlun slíkra upplýsinga (1), einkum 6. mgr. 25. gr.,

að höfðu samráði við starfshópinn um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga (2),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 95/46/EB er aðildarríkjunum gert að kveða á um að því aðeins megi flytja persónuupplýsingar til þriðja lands að það land tryggji fullnægjandi vernd og farið hafi verið að lögum aðildarríkisins við beitingu annarra ákvæða tilskipunarinnar áður en flutningurinn fer fram.
- 2) Framkvæmdastjórnin kann að komast að þeirri niðurstöðu að þriðja land tryggji fullnægjandi vernd. Sé svo er heimilt að flytja persónuupplýsingar frá aðildarríkinu án þess að frekari tryggingar sé krafist.
- 3) Samkvæmt tilskipun 95/46/EB skal meta gagnavernd með hliðsjón af öllum kringumstæðum sem hafa áhrif á gagnaflutningsaðgerð eða röð gagnaflutningsaðgerða, einkum með tilliti til nokkurra þátta sem skipta máli varðandi flutninginn og skráðir eru í 2. mgr. 25. gr. tilskipunarinnar.

4) Í ljósi þess hve ólíkar leiðir eru farnar að gagnavernd í þriðju löndum skal fara fram mat á fullnægjandi vernd og allar ákvarðanir, sem eru byggðar á 6. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB, skulu teknar og þeim framfylgt á þann hátt að það hafi hvorki í för með sér geðþóttabundna eða óréttlætlega mismunun gegn eða á milli þriðju landa þar sem skilyrði eru svipuð né myndi dulbúnaar viðskiptahindranir, að teknu tilliti til skuldbindinga Bandalagsins á alþjóðavettvangi.

5) Mön er eitt af yfirráðasvæðum Bresku krúnunnar (en hvorki hluti Breska konungsríkisins né nýlenda þess) sem er að fullu sjálfstætt, nema að því er varðar alþjóðasamskipti og varnir sem eru á ábyrgð ríkisstjórnar Breska konungsríkisins. Mön skal því teljast vera þriðja land í skilningi þessarar tilskipunar.

6) Að beiðni yfirvalda eyjunnar var fullgilding Breska konungsríkisins á samþykkt Evrópuráðsins um vernd einstaklinga að því er varðar sjálfvirka vinnslu persónuupplýsinga (samþykkt nr. 108) víkkuð út, frá og með maí 1993, þannig að hún nái einnig til Manar.

7) Að því er varðar Mön hefur verið kveðið á um lagareglur um vernd persónuupplýsinga, sem byggjast á reglum sem settar voru í tilskipun 95/46/EB í gagnaverndarlögum frá 2002 (lögin), sem tóku gildi 1. apríl 2003. Þessi lög fella úr gildi og koma í stað gagnaverndarlaga frá 1986 (lögin frá 1986).

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 151, 30.4.2004, bls. 48. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/2005 frá 11. mars 2005 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 38, 28.7.2005, bls. 21.

(¹) Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31, tilskipun eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls.1).

(²) Álit nr. 6/2003 um vernd persónuupplýsinga á Mön, sem starfshópurinn samþykkti 21. nóvember 2003, má nálgast á vefsetrinu http://europa.eu.int/comm/internal_market/privacy/workinggroup/wp2003/wpdocs03_en.htm.

8) Önnur lög sem hafa áhrif á eða eru líkleg til að hafa áhrif á gagnavernd eru mannréttindalögin frá 2001, sem þingið afgreiddi 16. janúar 2001 og eru ekki enn í fullu gildi, og lög um aðgang að heilsufarskrám og -skýrslum frá 1993.

- 9) Lagareglurnar sem gilda á Mön ná yfir allar þær grundvallarreglur sem eru nauðsynlegar til að einstaklingar njóti viðunandi verndar. Með lagaúrræðum er tryggt að þessum reglum sé beitt og einnig með óháðu eftirliti sem yfirvöldin annast, t.d. hefur eftirlitsmaður með gagnavernd vald til rannsókna og íhlutunar.
- 10) Mön skal því teljast veita fullnægjandi vernd persónuupplýsinga eins og um getur í tilskipun 95/46/EB.
- 11) Til að tryggja gagnsæi, og til að gera lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum kleift að vernda einstaklinga að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga um þá er nauðsynlegt að tilgreina undantekningartilvik þar sem réttlætjanlegt er að stöðva tímabundið tiltekna gagnasendingar þrátt fyrir að vernd sé talin fullnægjandi.
- 12) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 31. gr. tilskipunar 95/46/EB,

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Með tilliti til 2. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB telst Mön tryggja fullnægjandi vernd persónuupplýsinga sem eru sendar frá Bandalaginu.

2. gr.

Þessi ákvörðun varðar það hvort veitt sé nægileg vernd á Mön með tilliti til þess að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. 25. gr. tilskipunar 95/46/EB og hefur ekki áhrif á önnur skilyrði eða takmarkanir við framkvæmd annarra ákvæða þeirrar tilskipunar sem snerta vinnslu persónuupplýsinga í aðildarríkjunum.

3. gr.

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geta, án þess að það hafi áhrif á heimild þeirra til að grípa til aðgerða til að tryggja að farið sé að innlendum ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt öðrum ákvæðum tilskipunar 95/46/EB en 25. gr., beitt valdi sínu til að stöðva tímabundið gagnasendingar til viðtakanda á Mön, í því skyni að vernda einstaklinga með tilliti til vinnslu persónuupplýsinga um þá í eftirfarandi tilvikum:

- a) þar sem lögbær yfirvöld á Mön hafa ákvarðað að viðtakandi brjóti gildandi reglur um vernd, eða
- b) þar sem verulegar líkur eru á því að reglur um vernd séu brotnar, gild ástæða sé til að ætla að lögbært yfirvald á Mön geri ekki eða muni ekki gera nægilegar ráðstafanir í tæka tíð til að leysa málið sem um er að ræða, áframhaldandi gagnaflutningur mundi stofna hinum skráðu í hættu á að skaðast alvarlega og lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum hafa gert verulegt átak í málinu til að veita

þeim aðila viðvörðun sem ber ábyrgð á vinnslunni og hefur staðfestu á Mön og veitt honum tækifæri til andsvara.

2. Tímabundinni stöðvun skal aflétt jafnskjótt og tryggt er að farið sé að reglum um vernd og viðkomandi lögbær yfirvöld aðildarríkjanna sem hlut eiga að máli hafa verið látin vita af því.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um ráðstafanir sem eru gerðar á grundvelli 3. gr.

2. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu tilkynna hvert öðru um þau tilvik þar sem aðgerðir aðila, sem tryggja skulu samræmi við reglur um vernd á Mön, tryggja ekki slíkt samræmi.

3. Ef upplýsingarnar, sem er aflað skv. 3. gr. og skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar, leiða í ljós að einhver aðili, sem ber ábyrgð á að tryggja samræmi við reglur um vernd á Mön, gegnir ekki hlutverki sínu á skilvirkan hátt skal framkvæmdastjórnin tilkynna lögbæru yfirvaldi á Mön um það og, ef nauðsyn krefur, leggja fram drög að ráðstöfunum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 31. gr. tilskipunar 95/46/EB með það fyrir augum að fella niður eða fresta gildistöku þessarar ákvörðunar eða takmarka gildissvið hennar.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með framkvæmd þessarar ákvörðunar og greina nefndinni, sem var komið á fót samkvæmt 31. gr. tilskipunar 95/46/EB, frá öllum niðurstöðum þar að lútandi, þar á meðal öllum gögnum sem geta haft áhrif á þá niðurstöðu í 1. gr. þessarar ákvörðunar að vernd á Mön sé fullnægjandi í skilningi 25. gr. tilskipunar 95/46/EB og öllum tilvikum þar sem framkvæmd þessarar ákvörðunar hefur haft mismunun í för með sér.

6. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari innan sex mánaða frá því að tilkynnt var um hana.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. apríl 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Frederik BOLKESTEIN

framkvæmdastjóri